L'ESPORTIU
INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI
SUCCESSOR D' EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA
DIMARTS, 13 D'AGOST DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8175
0,5 EUROS

Ors piramidals

L'esport català surt de París reforçat amb tres medalles d'or i quatre de bronze i un 70% de diplomes

Amb una participació centenària, torna a exhibir múscul reiterant que hi ha una base sòlida

BÀSQUET ACB

Dia de revisions mèdiques en el Girona

Començarà dijous els entrenaments i farà el primer test el dia 28

GIRONA FC

A tres dies de l'inici de la lliga, el Girona encara ha de lligar entre cinc i sis reforços, alguna sortida i compactar el més aviat possible el bloc

CONTRA EL TEMPS

MIGUEL I ABEL RUIZ TORNEN DELS JOCS OLÍMPICS I JA S'ENTRENEN A LES ORDRES DE MÍCHEL SÁNCHEZ

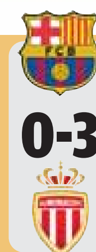

BARÇA

Desgavell en el Gamper

Els errors condemnen un Barça jove i amb absències però sense ànima contra el Mònaco

Debut amarg de Hansi Flick davant de la seva nova afició en el darrer assaig abans de jugar a València

Forats que cal omplir

AVÍS • El Girona ha d'accelerar al més aviat possible les arribades per tal que Míchel pugui disposar de les peces requerides

NECESITATS • Falten per arribar un porter, un lateral dret, un mig, un o dos extrems i un ariet, que seria Bojan Miovski

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona afronta en un mar de dubtes els tres últims dies abans no iniciï la competició oficial, amb la seva visita al Benito Villamarín contra el Betis (dijous a les 21.30 h). Tant pel que fa a nivell estrictament esportiu, amb una pretemporada plena d'entrebancs, baixes i un joc pobre, molt lluny del que va meravellar –tampoc passa res, perquè el marge de millora és alt–, però també a nivell de despatxos, en què s'han de tancar pel cap baix entre cinc o sis entrades a més d'alguna sortida. Si bé el club gironí ja ha anunciat set arribades –Krejci, Abel Ruiz, Van de Beek, Misehouy, Bryan Gil, Alejandro Francés i Oriol Romeu–, la pèrdua de futbolistes vitals en els plantejaments de Míchel i en la idea i filosofia de joc del de Vallecas han fet fer un pas enrere a tot el bloc, que a més no s'ha pogut entrenar mai junt per tal d'absorbir els nous conceptes i establir les famoses noves relacions entre ells.

El Girona s'ha de reforçar amb un lateral dret que supleixi les sortides de Yan Couto i d'Eric Garcia, que va actuar en moltes ocasions des d'aquest perfil o com a tercer central en sortida de pilota. Ara per ara, Arnau és l'únic inquilí de la posició i segurament és un dels pocs jugadors que se salven de la mala pretemporada. El de Premià de Dalt ha fet el paper d'incrustar-se entre els interiors i ha completat bones actuacions camí de renovar el contracte amb el club tot i l'interès d'equips europeus. La posició al mig del camp també s'ha de reforçar amb un futbolista que tingui un radi d'acció gran, potència i cames –el somni o desig continua sent Javi Guerra–; també un porter de perfil jove que competeixi amb Paulo Gazzaniga –no es descarta una cessió–, i un o dos extrems.

Pel que fa als jugadors de banda, el conjunt blanc-i-vermell busca un futbolista vertical i diferencial i, si es dona el cas i hi ha espai i recursos, un que es pugui desenvolupar a la mitjapunta. Aquestes operacions són clau per a Míchel, que sap que ha perdut la profunditat de Savinho i de Yan Couto, tot i que encara compta amb Viktor Tsygankov i Bryan Gil, que ha arribat, per l'esquerra, que poden aportar aquest dinamisme. Si acaben arribant dos extrems, el perjudicat seria Toni Villa, qui tot just ahir va passar a tenir dorsal en el llista de jugadors de LaLiga i hauria de buscar-se un nou club –acaba contracte el juny vinent–, un cas similar i ja sabut com el de Manu Vallejo, amb pretendents a segona però encallat en la sortida i desaparegut dels plans de partit des del Montpeller.

La davantera és l'altra demarcació a reforçar, però ja té el nom de Bojan Miovski, que enfila el camí des de l'Aberdeen, tota una aposta de la direcció esportiva pel perfil i no pas perquè sigui contrastat i tingui experiència en la màxima competició.

En resum, molta feina per fer en tots els sentits, però desgraciadament no pas una situació nova ni per al club ni per Míchel. I és que, en el retorn a primera, el curs 2022/23, els gironins es van presentar a Mestalla, un 14 d'agost, amb Juan Carlos com a únic porter de la primera plantilla, sis futbolistes del filial a la convocatòria i sense jugadors que acabarien sent clau que encara havien d'arribar com Oriol Romeu o Gazzaniga, o d'altres també clau però lesionats com Iván Martín i Borja García. Amb la lliga en joc van acabar arribant Javi Hernández, Reinier Jesus i en l'últim dia de mercat Romeu i Gazzaniga, a més de Fuidias, Toni Villa i Manu Vallejo, aquests dos ara més fora que dins del club. ■

Míchel segueix ben atent el desenvolupament dels seus jugadors durant l'amistós contra l'Espanyol a Torremirona ■ L. ROMERO

Neguits

Tot i que hi podia comptar, Míchel ha mostrat la seva preocupació sobre el nivell actual

Extrem-mitjapunta

El club s'ha de reforçar en cinc posicions i vol un extrem més versàtil

Precedents

El Girona que tornava a primera el 2022/23 ja va tenir una estrena de circumstàncies

Miguel Gutiérrez i Abel Ruiz, dos efectius més a punt per contrarestar el maleït procés víric

No tot són maldecaps o notícies negatives en forma de lesió o infecció vírica en la plantilla. Durant la sessió matinal que la plantilla dirigida per Míchel Sánchez va fer ahir a La Massana, a Vilablareix, el tècnic de Vallecas va poder comprovar com Miguel Gutiérrez i Abel Ruiz ja s'han incorporat al grup en plenes facultats físiques per ajudar immediatament l'equip si així ho requereix l'entrenador. Tot fa pensar que, davant les baixes, els dos entrin a la llista de convocats i, fins i tot, Miguel tingui molts números de ser titular. A falta d'un lateral esquerre pur per substituir-lo, el madrileny arriba a l'equip sense haver estat un habitual en els onzes de la selecció espanyola olímpica, fresc de cames i ja amb els conceptes de Míchel apresos i assimilats. L'altra cara serà Abel Ruiz, que tot just va completar el primer entrenament en el seu nou club des que va fitxar procedent de l'Sporting de Braga. El davanter sí que ha estat fix i capità de l'equip estatal, però podria ajudar si Portu no ha superat 100% el procés víric que ha travessat juntament amb, Tsygankov, Toni Villa i Valery –Van de Beek també sembla recuperat–. Amb el dubte de Portu i amb Miovski encara per fer-se oficial, Stuani i Abel són els únics candidats a una posició com a referència de l'atac. En la majoria dels partits de pretemporada, el de Beniel ha estat l'escollit.

Encarrilat. Tots dos clubs pacten un traspàs que pot enfilar-se als 8 milions i han de fixar el percentatge que pertoca als escocesos d'una futura venda

Acord inicial entre el Girona i l'Aberdeen per Miovski

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona i l'Aberdeen estan condemnats a entendre's per acordar el traspàs de Bojan Miovski a les files gironines. I és que el desig i l'única prioritat del davanter és recalar a LaLiga a les files del conjunt dirigit per Míchel Sánchez. Contra això, el seu club no hi pot fer gaire res, i per això centra els esforços a arribar a un acord total el més aviat possible, desestimant altres ofertes que podien ser més suculentes pel que fa a l'import fix a pagar d'entrada. El cert és que els dos clubs ja tenen un pacte inicial que podria fer elevar l'operació fins als 8 milions d'euros (5 de fixos i 3 en variables) i en el punt actual de la negociació falta per establir el percentatge d'una hipotètica venda futura per als escocesos, que esperen que sigui el més elevada possible per així esgarrapar més diners del traspàs d'un dels futbolistes més rendibles que han tingut en els últims anys –ha marcat 44 gols en dues temporades, 26 en la darrera.

Així doncs, tot fa pensar que en les properes hores es farà oficial el fitxatge de l'atacant de Macedònia del Nord pel conjunt de Montilivi. Míchel espera amb candeletes l'arribada per començar el més aviat possible a impregnar la nova peça dels seus automatismes per ser determinant com ho va ser Dovbyk en la campanya en què va vestir de blanc-i-vermell. L'ucraïnès va ser clau d'entrada, solidari en la pressió, assistent i punyent quan calia. Miovski arribarà al Girona amb la confiança d'haver fet sempre gols allà on ha jugat i amb el repte d'adaptar-se a un futbol nou per les característiques dels rivals i també més competitiu.

I és que Quique Cárcel, des de la direcció esportiva, fa un gran canvi a la davantera agafant els 32 milions que acabarà cobrant pel Pitxitxi de primera en un moment o altre –l'operació s'elevava als 40 milions d'euros amb variables, menys el 20% per al Midtjylland danès– per invertir només 8 milions d'euros en un perfil semblant pel que fa a la gana, el marge de millora i les característiques adaptables a l'estil de joc i la filosofia de Míchel. ■

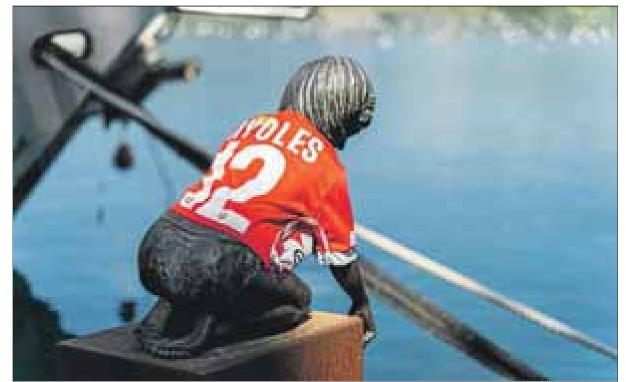
Miovski celebra un dels gols que ha marcat amb la selecció de Macedònia del Nord ■ UEFA

La prioritat

El desig de l'ariet és venir al Girona i ha refusat ofertes que eren més suculentes

La gran aposta

Cárcel canvia Dovbyk (ingrés de 32 M€) per Miovski (8), un perfil que s'adapta a l'equip

Estàtues engalanades

El Girona va engegar una campanya per donar el tret de sortida d'una temporada històrica en la qual va engalanar diverses estàtues emblemàtiques de les comarques gironines. El club va posar la samarreta de l'equip a vuit monuments de localitzacions diferents, en una acció carregada de simbolisme amb l'objectiu que tota la demarcació se senti partícip del nou curs que comença.

Les estàtues escollides van ser el *Monument als defensors de Girona*, a la ciutat de Girona; el *Petit Príncep*, a l'Escala; la *Nena tocant l'aigua*, de Banyoles; *Josep Cabrinetty*, de Puigcerdà; *La noia del càntir*, de Tortellà; *Ava Gardner*, de Tossa de Mar; *Carmen Amaya*, de Begur i l'*Estàtua del 27 de maig*, de Ripoll. ■ FOTO: GIRONA FC

BREUS

Presenten el segon torneig benèfic TEA a Olot

Barcelona. L'Olot, com a amfitrió, i el Figueres, acompanyats de l'associació TEA Garrotxa, TEA Empordà, la Diputació de Girona i l'Ajuntament d'Olot, van presentat la segona edició del torneig benèfic TEA. L'esdeveniment, que aquest any té com a objectiu recollir fons en benefici de TEA Garrotxa, es disputarà el 28 d'agost al municipal olotí i hi prendran part els equips juvenils, femenins, sèniors i de futbol adaptat (integra) de l'Olot i del Figueres. Les entrades per veure els partits tindran un cost de 10 euros en forma de donatiu. ■

Estrena decebedora

MALSON • El Barça cau golejat contra el Mònaco en l'estrena davant de l'afició a cinc dies de començar la lliga a València
IMATGE • Els blaugrana, que van anar de més a menys, deixen molt males sensacions i molts dubtes en l'inici de l'era Flick

BARÇA	MÒNACO
0	3

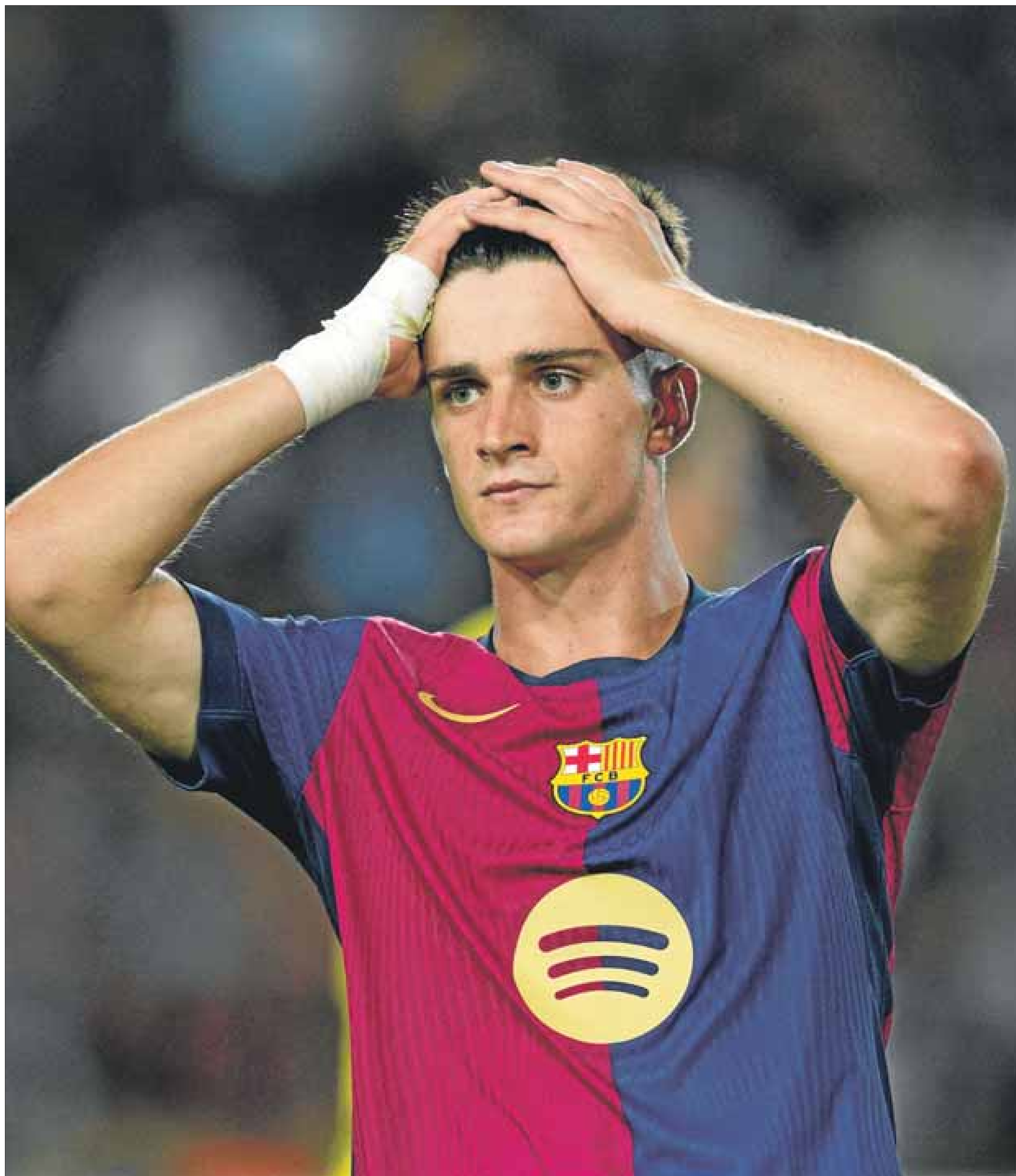
BARÇA: Ter Stegen (Peña, 75'), Balde (Gerard Martín, 66'), I. Martínez, Lewandowski (Lamine Yamal, 66'), Raphinha, Pablo Torre (Gündogan, 45' (Ferran Torres, 66')), Christensen (Sergi Domínguez, 45'), Pau Víctor, Kounde (Héc tor Fort, 66'), Marc Bernal, Marc Casadó.

MÒNACO: Philip Khon, Abdul Karim, Vanderson (Mawissa, 81'), Kehrer, Zakaria, Camara (Bouabre, 81'), Ismael Jakobs (Michal, 93'), Minamino (Diop, 81'), Embolo (Caio Henrique, 75'), Ben Seghir (Ilenikhena, 75'), Balogun (Ouattava, 93').

GOLS: 0-1 (50') Camara. 0-2 (57') Embolo. 0-3 (86') Mawissa.

ÀRBITRE: García Verdura. **T.G.:** Salisu.

PÚBLIC: 41.416 espectadors a l'estadi Lluís Companys.

Pau Víctor, un dels més incisius en atac, va ser escollit MVP del partit ■ EFE

Marta Escubós
BARCELONA

L'Estadi Olímpic Lluís Companys va tornar a obrir ahir les portes a un Barça amb il·lusions renovades, pel projecte que enceta Hansi Flick, per la irrupció dels joves i per les noves cares, Pau Víctor i Dani Olmo, en espera que pugui arribar alguna incorporació més. Prou al·licients per pujar un dilluns d'agost a la muntanya màgica de Montjuïc. Les més de 40.000 persones que van assistir al 59è Trofeu Joan Gamper esperaven presenciar les primeres petjades del full de ruta del que serà el nou Barça, que té el repte de tornar a il·lusionar l'afició després d'una temporada en blanc. Ahir, però, no va ser el dia. I és que la imatge que va oferir l'equip és a anys llum del que tot culer espera. Prova d'això, les xiulades que hi va haver després dels tres gols del Mònaco, que va despullar un Barça encara molt cru.

Per a aquesta primera presa de contacte davant de la seva nova afició, i tenint en compte que el debut en la lliga és dissabte que ve a Mestalla, el tècnic alemany va apostar per un onze format pels futbolistes que tenen més rodatge. No hi va participar Dani Olmo, que amb només tres entrenaments amb els seus nous companys, haurà de continuar esperant la seva oportunitat.

L'inici del Barça va ser trepidant. Els blaugrana van sortir com una piconadora, i en la primera jugada Pau Víctor va estar a punt d'obrir la llauna amb una rematada a boca de canó que va marxar per sobre el travesser. Gran centrada des de la banda esquerra de Raphinha que no va poder materialitzar el santcugatenc. El conjunt dirigit per Hansi Flick va continuar mossegant, amb constants arribades amb perill, però faltava més contundència en els metres finals. En el minut 11, Iñigo Martínez també va tenir una ocasió amb una rematada de cap que va sortir fregant el pal llarg i, poc després, Lewandowski també ho va provar des de la frontal. Amb el pas dels minuts, però, el duel va anar baixant de pulsacions. El pla traçat per Hansi Flick, que havíem vist en els primers compassos del matx, es va diluir. Poca intensitat en la pressió i escasses idees en la construcció de les jugades. Amb aquesta nul·la velocitat i mobilitat, difícilment es podia perforar la porteria del rival. I així va ser. No hi va haver més ocasions, i el partit va arribar al descans amb l'empat a 0 inicial.

El començament de la segona meitat no va ser l'esperat ni el desitjat per tots els presents a l'estadi. Una galleda d'aigua freda va caure en només set minuts. En el minut 50, un desajust en zona perillosa va deixar en safata el primer gol dels visitants. Passada molt fluixa d'Iñigo des de la seva àrea a Bernal, que s'adorm i no s'adona que el pressionaven. Des del darrere, Camara li pispa la pilota i a plaer supera Ter Stegen per situar el 0 a 1. La ferida encara es va fer més grossa quan en el minut 57 Embolo va fer el segon en una jugada que va començar amb una pèrdua de pilota de Gündogan. Hansi Flick no s'ho va pensar dues vegades i va treure les seves últimes bales al terreny de joc. Entre ells, un Lamine Yamal que va ser aclamat cada vegada que tocava la pilota. La il·lusió i passió que desprèn aquest jugador és immensa. Amb ell al camp, l'equip va fer un pas endavant, però no n'hi va haver prou per capgirar un duel que ja estava dat i beneït, i que va acabar de sentenciar Mawissa (85'). Dur correctiu per a un Barça que està obligat a canviar les coses. A València ja no es pot fallar. ■

Cares noves
Hansi Flick, Pau Víctor i Dani Olmo van ser els grans al·licients de la festa del Gamper

Lamine Yamal
Va ser el més aclamat, mentre s'escalfava i un cop va sortir al terreny de joc

Bona entrada
41.416 persones van assistir al Lluís Companys en l'estrena de l'era Hansi Flick

Joan Gamper. Abans del matx, Hansi Flick i la plantilla saluden l'afició. Parlaments del tècnic, del capità Ter Stegen i dels nous fitxatges Dani Olmo i Pau Víctor

Presentacions i retrobaments

Carles González
BARCELONA

Almenys abans de l'inici del duel, la jornada va servir com a tastet del que ha de ser aquesta temporada el Barça. Així és sempre en el trofeu Joan Gamper, la festa –ahir esgarrada pel Mònaco– en què l'afició blaugrana i l'equip es retroben i, en alguns casos, es coneixen. D'aquesta manera, abans del partit es va produir la típica presentació de la plantilla i de l'*staff*, amb diversos parlaments: de l'entrenador, Hansi Flick; del capità, Marc-André ter Stegen, que agafa el relleu de primer amb l'adeu de Sergi Roberto, i dels dos fitxatges efectuats fins ara, Pau Víctor i Dani Olmo.

Precisament, els jugadors nouvinguts van ser els primers a parlar. "És un honor i un somni formar part d'aquest club, vestir aquesta samarreta i dir que soc jugador del Barça", va dir Pau Víctor. "Ho deixaré tot cada dia per donar-vos moltes alegries i estar a l'alçada d'aquest gran club", va completar. "Estic molt content de tornar a casa, és un somni fet realitat per mi", va seguir-lo Dani Olmo. "Tinc moltes ganes de portar aquesta samarreta una altra vegada i aquest escut, he vingut a guanyar, tenim un gran equip, una gran afició, som un gran club i anirem a totes aquesta temporada", va manifestar. Els va seguir el tècnic Flick, que es va arrencar en català: "Bona tarda, culers, estic molt content d'estar aquí", va dir, abans de passar a l'anglès: "Els jugadors i l'*staff* estem treballant de valent per aconseguir els objectius. Amb el vostre suport serem més forts", va cloure, en un curt discurs.

I finalment, va ser el torn de Ter Stegen, que es va esplaiar un pèl més, en un parlament molt aplaudit, amb record per a Xavi i Sergi Roberto. "Volem donar les gràcies a Xavi i el seu *staff* per l'esforç que han fet i pel sacrifici. D'altra banda volem felicitar Sergi Roberto pel que ha aconseguit amb el club de la seva vida. Segur que seran recordats com sempre a casa nostra com dues llegendes", va començar. "Comencem la nova temporada amb molta il·lusió, donem la benvinguda al nostre entrenador, Hansi Flick, i el seu *staff*, i esperem que sigui un curs amb molts èxits", va continuar, abans de tancar referint-se al retorn a l'estadi: "Hi ha un gran esdeveniment que m'omple d'emoció, que és la tornada a la nostra estimada casa, l'Spotify Camp Nou."

També abans del duel, el club va retre homenatge als campions en els tornejos de seleccions internacionals d'aquest estiu: Dani Olmo, Pedri, Lamine Yamal i Ferran Torres, campions de l'Eurocopa amb Espanya, i Pau Cubarsí i Eric García, or en els Jocs amb el combinat olímpic estatal. Hi faltava Fermín, participant i campió en els dos tornejos, que està de vacances. ■

Dani Olmo ahir al Lluís Companys ■ EFE

El protagonista

"Tinc moltes ganes de portar aquesta samarreta una altra vegada. He vingut a guanyar"
Dani Olmo
JUGADOR DEL BARÇA

Nico Williams s'allunya més

L'escenari de veure Nico Williams vestit de blaugrana aquesta temporada cada cop és més remot. Després de més d'un mes en espera de la decisió del futbolista de l'Athletic, pel qual el Barça està disposat a abonar la clàusula de rescissió de 58 milions d'euros, els *inputs* orienten cada dia més cap a la continuïtat de l'atacant al club biscaí. Primer, la setmana passada, avançant el retorn als entrenaments amb el conjunt dirigit per Ernesto Valverde i manifestant que es trobava "amb moltes ganes d'aquesta temporada". I, ahir, un altre senyal, també significatiu: aquest curs a l'Athletic portarà el número 10. El club roig-i-blanc i el jugador de 22 anys ho van anunciar amb un vídeo i Nico canvia l'11 per l'emblemàtic dorsal, que deixa Iker Muniain. "L'hi vaig demanar", va confessar l'objectiu de l'entitat culer. "Estic molt orgullós de poder portar aquest número i de fer història com ha fet ell", hi va afegir. D'aquesta manera, Nico s'allunya encara més del Barça. No obstant això, en el club blaugrana no hi renuncien, encara que ja s'han activat altres vies per trobar un perfil similar al seu. Kingsley Coman és una de les primeres opcions sobre la taula.

Nike Sibande, durant la revisió mèdica ■ BÀSQUET GIRONA

Bàsquet. ACB. El Girona comença els entrenaments de pretemporada aquest dijous i disputarà el primer amistós el dia 28 d'agost

Els jugadors passen la revisió mèdica

C.J.
GIRONA

Els jugadors del Bàsquet Girona comencen a desfilar per Fontajau. Algunes de les cares que conformaran la plantilla van passar la revisió mèdica ahir, i d'altres estan acabant de desfer les maletes i ho faran els pròxims dies. Per ara, Juani Marcos, Maxi Iglesias, Sergi Martínez, Jaume Sorolla, Yves Pons, Guillem Ferrando i Nike Sibande són els primers que tenen llum verd per començar a entrenar-se.

El grup, dirigit per Fotis Katsikaris, iniciarà els entrenaments el 15 d'agost i disputarà el primer amistós el dia 28 a Sant Julià de Vilatorta contra el Baxi Manresa. Aquest serà el test previ a la gira que l'equip farà a la Xina, on s'estarà fins al 3 de setembre i on disputarà dos partits. El 8 de setembre, Fontajau reobrirà les portes per celebrar el desè aniversari del club amb l'afició en un amistós contra el Ratiopharm Ulm alemany. L'11 de setembre el grup s'estrenarà en la Lliga Catalana contra el MoraBanc Andorra.

El club, que enguany encetarà la seva tercera temporada en la màxima categoria, manté set jugadors del curs passat en un bloc amb sis cares noves. L'equip s'estrenarà a l'ACB visitant el Martín Carpena de Màlaga el 28 de setembre.

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

Records d'una ciutat olímpica

L'espectacle de la cerimònia de clausura a l'Stade de France diumenge, *Record*, del director Thomas Jolly, resumeix bé el sentiment amb què s'acaben aquests Jocs de París 2024 i el meu. Un ser extraterrestre, el Golden Voyager (a càrrec del ballarí Artur Cadre), descendeix sobre l'estadi perquè ha trobat el disc de records humans enviat a l'espai el 1977 per la sonda *Voyager*. I descobreix, segles després, els Jocs de París i, alhora, els de l'antiguitat a Grècia. Durant 27 minuts, recorre aquests vestigis i veu com es formen cinc enormes rodes, amb uns 300 *performers*, simbolitzant els continents que s'acabaran elevant per formar les cinc anelles olímpiques.

En aquest moment de gran bellesa escenogràfica, jo amb el privilegi de ser al lloc de retransmissió de la Cadena SER, veia passar davant meu la història olímpica i un relleu cap a Los Angeles 2028 que ens deixa als parisencs tot de cop el llegat d'aquesta edició d'èxit organitzatiu, de públic i treva política al país i que ja ens provoca nostàlgia. He pogut cobrir setze esports i veure'n altres set, he estat en set de les deu vetllades atlètiques i he parlat tant amb estrelles com amb esportistes dels quals potser no se'n sabrà res més fins d'aquí a quatre anys. L'exercici radiofònic en directe ha estat d'una exigència i alhora satisfacció difícil de mesurar encara per a mi. Però crec que les històries que he pogut anar explicant en són un testimoni fresc. Fa 32 anys vaig estar a punt de deixar aquesta feina per una crisi personal i laboral, quan se celebraven els Jocs de Barcelona. Ara, puc tancar el cercle.

La cerimònia de clausura ■

Florian Trittel celebra eufòric el títol de campió olímpic amb Diego Botín al darrere ■ EFE / EPA / OLIVIER HOSLET

Ors ben estructurats

PARÍS 2024 • Els catalans celebren tres ors -Trittel en vela amb el cantàbric Botín, set jugadors en futbol masculí i onze nedadores en waterpolo femení- i posen fi a la sequera de Tòquio 2020 **BASE** • La intervenció en els bronzes de natació artística, handbol i piragüisme, una participació centenària i un percentatge alt de diplomes constaten el múscul de l'esport de casa

Joan Martí
BARCELONA

L'or emocionat en la classe 49er de vela al costat del cantàbric Diego Botín del maresmenc Florian Trittel, que diu que li posarà la medalla al seu avi a la tauleta de nit per haver estat el pioner familiar; el color daurat de l'equip de futbol masculí, amb set catalans –Eric Garcia, Pau Cubarsí, Joan Garcia, Arnau Tenas, Marc Pubill, Adrià Bernabé i Sergio Gómez–, en una final contra França resolta en la pròrroga, i, per ordre cronològic, el del waterpolo femení, amb onze catalanes –Judith Forca, Laura Ester, Maica Garcia, Bea Ortiz, Paula Leitón, Anni Espar, Martina Terré, Paula Crespí, Nona Pérez, Elena Ruiz i Isabel Piralkova– seguint la tradició de majoria més que absoluta de jugadores del Principat, en una final històrica contra Austràlia que tanca el cercle després de dos subcampionats a Londres 2012 i Tòquio 2020, representen la punta de llança de l'esport català, que ha complert les expectatives a París 2024. L'esport de casa nostra ha tornat a exhibir múscul i solidesa amb una participació centenària que ha representat un 25% del conjunt de la delegació espanyola i que s'ha saldat amb la contribució a set medalles –3 ors i 4 bronzes, si hi afegim, amb tot el dret del món, el que va segellar amb el Marroc l'extrem dels Hostalets de Pierola Ilias Akhomach– i amb un percentatge molt alt de diplomes olímpics –cap a un 70%–, un indicador fiable per avaluar la salut general de l'esport d'elit d'un país que reivindica de nou que la base és sòlida.

Trittel, de fet, va conquerir el diploma a Rio 2016 en la classe Nacra 17 i ara, consagrant-se, ha constatat la fortalesa de la vela catalana, que també queda subratllada amb el quart lloc de Jordi Xammar i Nora Brugman en el 470 mixt. Una posició de valor però que no ha complert les expectatives generades per un duet campió del món que arribava a la *medal race* amb grans possibilitats de medalla. Xammar, que exterioritzava sense embuts la seva decepció, s'havia penjat el bronze a Rio en el 470.

L'or en futbol amb un protagonisme exagerat del jugador andalús del Barça Fermín –sis gols i una assistència i millor jugador del torneig– trenca el malefici històric de la delegació espanyola en els esports d'equip, que no obtenia el títol des que el 1996 l'equip de waterpolo masculí va ser campió olímpic, amb els catalans Abarca, Sanz, Ballart, Estiarte, Payà, Pedrerol i Sans.

Les reines a l'aigua

Les dones del waterpolo mereixen un capítol a part. Campiones del món a Barcelona 2013, també contra Austràlia, completen més d'una dècada d'èxits amb la cirereta del pastís, l'únic títol que els faltava. Laura Esther, Maica Garcia i Anni Espar –les dues darreres, fonamentals en la final–, veteranes que havien participat en els èxits anteriors, han conviscut amb un canvi generacional ben dissenyat. La sinergia proposada pel tècnic Miki Oca –en el càrrec des del 2010– ha donat com a resultat un campionat impecable culminat amb una final guanyada amb solvència (9-11).

En un entorn mediàtic materialista i competitiu, el podi està reservat als elegits. De fet, dels 10.500 esportistes presents a París, només 329 s'han penjat l'or i poc més de 1.000 han pujat al podi, selecció natural que descriu que tan sols un 10% dels participants en la cita universal pugen al calaix que premia els tres millors, tret dels esports de lluita, en què el COI reparteix dos bronzes. Cap català no va pujar al lloc més alt del podi a Tòquio 2020 malgrat una actuació generalitzada de bon nivell remarcada amb tres plates, dos bronzes i 70 diplomes de 96 participants, que aviat és dit. L'or de Trittel, cronològicament el primer, per tant, trenca una sequera de vuit anys, concretament des que Mireia Belmonte, en la cursa dels 200 m papallona de la natació; Saül Craviotto, en el K-2 200 m de piragüisme, i Marc López, formant parella amb Rafa Nadal en els dobles de tennis, es van penjar l'or a Rio 2016. El quadre d'honor de campions olímpics catalans s'eixampla fins als divuit des que Miquel Noguer va dominar la classe Flying Dutchman de vela a Moscou 1980 i va trencar el glaç. El trio daurat de París iguala l'èxit de Rio i es queda a prop del rècord de Barcelona 92, amb quatre títols.

Els bronzes

L'equip de natació artística, amb la intervenció de les catalanes Iris Tió, Txell Mas, Paula Ramírez i Meritxell Ferré, es va penjar el bronze. L'handbol masculí, dirigit pel sarrianenc Jordi Ribera i amb quatre catalans –Aleix Gómez,

Martina Terré, eufòrica. Aturada d'Arnau Tenas i bronze en rutina acrobàtica ■ EFE / K. HUESCA / C. BREHMAN/ LAVANDEIRA JR

Ian Tarrafeta, Daniel Fernández i Adrià Figueras–, també, derrotant Eslovènia (23-22). L'incombustible Saül Craviotto i l'esmentat Akhomach completen la nòmina.

Molts diplomes

El diploma olímpic premia els vuit millors classificats de cada disciplina. De fet, el diploma era el premi primigeni que distingia el campió de cada prova. Amb la institució de les medalles l'any 1904 a San Luis, l'atorgament de diplomes es va anar ampliant fins a arribar a la fórmula actual, que remarca el nivell d'una comunitat esportiva. Les debutants Ai Tsunoda (judo), Mar Molné (tir) i Elia Canales (tir amb arc), per exemple, han obtingut un meritori diploma en les seves respectives proves individuals. Molné i Tsunoda fins i tot van flirtejar amb la medalla. També s'han guanyat la distinció els remers Aina Cid, que va viure els seus tercers Jocs en els dos sense, i Aleix Garcia i Dennis Carracedo, que s'hi van estrenar. O el palista Miquel Travé, ben a prop del bronze en C1 eslàlom.

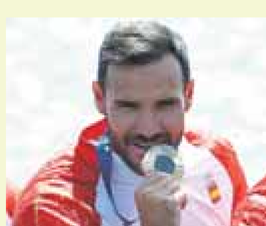
En esports d'equip, l'hoquei sobre herba masculí, farcit de catalans –deu–, majoria absoluta, va acabar quart després de caure contra l'Índia per 2-1. L'equip femení, amb quatre jugadores del país, va perdre en els quarts contra Bèlgica per 2-0 i també ha merescut la distinció. El waterpolo masculí aspirava fermament al podi, fins i tot a l'or després d'haver guanyat el campionat d'Europa, però va cedir en l'encreuament contra Croàcia per 10-8. El tècnic català David Martín tenia en el seu equip set jugadors catalans. Amb una frase de les que transcendeixen, Martín va dir al final del partit contra els croats: "Plorarem tots junts." Igualment amarg va ser el quart lloc de la selecció femenina de futbol, en què hi havia cinc jugadores del país: Aitana Bonmatí, Alèxia Putellas, Ona Batlle, Laia Codina i Laia Aliexandri. Un mal partit contra el Brasil va apartar l'equip de la final. La falta de definició al davant i un penal fallat per Alèxia en el temps afegit van deixar el grup, format per un bon grapat de campiones del món i que partia com a favorit, sense el bronze contra Alemanya. El bàsquet femení, amb Queralt Casas, Andrea Vilaró i Mariona Ortiz, va cedir davant Bèlgica en els quarts i també ha accedit al capítol dels diplomes.

Jordi Fernández, botxí

El bàsquet masculí, amb Rudy Fernàndez fent història amb la seva cinquena participació desgranant els darrers moments de la seva vida esportiva, no va arribar als quarts. El Canadà del tècnic badaloní Jordi Fernández, que aquest curs debutarà com a primer entrenador a l'NBA dirigint els Brooklyn Nets, va posar el peu al coll del conjunt de Sergio Scariolo (88-85) tal com ja ho havia fet en el mundial i també per tres punts de marge. De fet, amb el mateix resultat al revés (85-88). ■

Craviotto, punt i a part

El lleidatà Saül Craviotto, que ha completat la seva cinquena participació olímpica, és un capítol a part. Amb el bronze a París en la classe K4 500 m de piragüisme, es reconfirma com l'esportista català i representant del comitè olímpic espanyol amb més medalles des de sempre i ja acumula sis metalls: dos ors, dues plates i dos bronzes. El K4 va ser bronze a Tòquio 2020 amb la mateixa formació i ha completat amb èxit el cicle olímpic. Els seus companys han tornat a ser el balear Marcus Cooper, Carlos Arévalo i Rodrigo Germade.

Actuació dels catalans a París 2024

OR	FUTBOL	1	Eric Garcia Pau Cubarsí Joan Garcia Arnau Tenas Marc Pubill Adrià Bernabé Sergio Gómez	
OR	VELA	1	Florian Trittel	49er
OR	WATERPOLO	1	Judit Forca Laura Ester Maica Garcia Bea Ortiz Paula Leitón Anni Espar Martina Terré Paula Crespí Nona Pérez Elena Ruiz Isabel Piralkova	
BRONZE	HANDBOL	3	Aleix Gómez Ian Tarrafeta Daniel Fernández Adrià Figueras	
BRONZE	FUTBOL	3	Ilias Akhomach	(Sel. Marroc)
BRONZE	NATACIÓ ARTÍSTICA	3	Iris Tió Txell Mas Paula Ramírez Meritxell Ferré	Equips
BRONZE	PIRAGÜISME	3	Saül Craviotto	K4 500 m
DIPLOMES	FUTBOL	4	Aitana Bonmatí Alexia Putellas Ona Batlle Laia Codina Laia Aliexandri	
DIPLOMES	HOQUEI HERBA	4	Luis Calzado Marc Reyné Jordi Bonastre Pepe Cunill Bruno Font Marc Miralles Eduard de Ignacio-Simó Marc Recasens Gerard Clapés Xavier Gispert	
DIPLOMES	TIR OLÍMPIC	4	Mar Molné	Fossat olímpic
DIPLOMES	VELA	4	Jordi Xammar Nora Brugman	470 mixt
DIPLOMES	BÀSQUET	5	Queralt Casas Andrea Vilaró Mariona Ortiz	1/4 final
DIPLOMES	JUDO	5	Ai Tsunoda	-70 kg
DIPLOMES	PIRAGÜISME	5	Miquel Travé	C1 Eslàlom
DIPLOMES	REM	5 7 8	Aleix Garcia Aina Cid Denis Carracedo	M2X W2 LM2x
DIPLOMES	TIR AMB ARC	6	Elia Canales	Equip mixt
DIPLOMES	WATERPOLO	6	Bernat Sanahuja Roger Tahüll Marc Larumbe Unai Biel Unai Aguirre Sergi Cabanas Álvaro Granados	1/4 final
DIPLOMES	HOQUEI HERBA	7	Xantal Giné Clara Pérez Marta Segú Júlia Strapatto	1/4 final
DIPLOMES	NATACIÓ ARTÍSTICA	7	Iris Tió	duet

Les dades

50%
Diplomes que han obtingut com a mínim el centenar de catalans que han pres part a París 2024

6
Medalles que acumula Saül Craviotto en cinc Jocs Olímpics des que es va estrenar, a Pequín 2008

L'ESPORTIU

DIMARTS, 13 d'agost del 2024

www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat

GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

DE CAPS

Frank Bayer

Hansi Flick: el tecnòcrata de Laporta

El Barça ha gaudit aquest estiu de la placidesa del context, o sigui, beneficiat per dos mesos esportivament hiperactius i pel clàssic deliri polític català, ha necessitat aquella pausa beneficiosa per a la construcció, per al descans emocional de qui pren distància respecte del cas del sushi i els vaivens anàrquics de la llotja, o sigui, la tímida reconstrucció de si mateix sobre la base d'una contradicció difícil de pair pels puritans: l'esperança del canvi ve donada per un entrenador aliè a l'univers Barça.

Així doncs, Laporta fa un doble o res amb un personatge forà a la realitat paranoica del club, amb un ignorant de les guerres caïnites de l'entitat que no pot entendre les crítiques sense traductor: el darrer intent del president per acabar el mandat amb garanties és un foraster, un Clint Eastwood a les portes d'una ciutat en flames, l'home de negre reestructurant sense emoció un país en estat d'emergència.

Per això, en anys de discursos emocionals barats sobre la necessitat de ser molt del Barça per dirigir-lo amb garanties, en dies d'abraçades perquè ets llegenda, som llegenda, i gràcies a les llegendes sense qualificació ens agradem poc i ens estimem menys, és d'agrair la irrupció pausada de la fredor del tecnòcrata, de l'home equilibrat amb l'autoestima a lloc, del professional deslligat emocionalment del més que un club i menys que un país, de la persona sense hipoteques que no guarda a la tauleta una llista amb favors i greuges: el Hansi Flick que ha de marcar el seu camí deslligant-se dels familiars, amics i coneguts que sobrevolen la cort del president amb l'ambició de ser algú a l'hora de prendre decisions.

Per tant, Flick només funcionarà si és Flick, si aconsegueix dibuixar un esdevenidor apartat dels vaivens d'uns dirigents perduts en els seus criteris canviants, en la necessitat d'esprémer el present per salvar-se del judici de la història, o sigui, en la urgència de trobar en els resultats esportius la redempció pública d'una labor buida de contingut i plena de personalismes populistes: només Flick pot salvar qui fa un temps no s'havia plantejat dur un *outsider* de la realitat blaugrana.

Flick, el dia de la seva presentació ■ EFE / ALBERTO ESTÉVEZ

De totes maneres, perquè el Barça és un club amb una massa social prou neuròtica com per ser tractada en estudis de psicologia comparada, també convé aïllar el tècnic dels traumes compartits com a col·lectiu maltractat per la història, del subconscient propi barrejat amb les paranoies d'un conscient sense rumb, i de les frustracions grupals que amalgamen el Barça amb identitat de país, causa de la nostra alegria, i experiència fonamental per gaudir d'una vida més o menys plena: el Barça com a camp de proves dels desajustos psicològics lligats al català mitjà de vida ordinària.

En definitiva, Flick ha de fugir dels paràmetres clàssics del Barça per triomfar en el Barça, i ara mateix, en aquest precís instant de certa variabilitat psiquiàtrica a nivell de club i massa social, convé la figura de l'analista extern, de qui no sap qui és Josep Lluís Núñez, que no va saludar mai Cruyff (o sí, però no hi va tenir una conversa seriosa), que va guanyar a Múnic la Champions que no va tenir Guardiola, que no sap com era el Laporta del 2003, que va suportar els Beckenbauer, Hoeness i Rummenige, i el més important, que ha entrat amb perfil baix, sense despertar excessiva il·lusió, amb temps per situar-se gràcies a l'Eurocopa, els Jocs, i Catalunya en general: només ens pot fer feliç qui entra dins nostre com qui no vol la cosa, sense fer fressa, lleugerament de puntetes.

OPINIÓ

Veure Vitor Roque

Molt es parla de Vitor Roque i la realitat és que amb prou feines l'hem vist jugar amb la samarreta del Barça. I tot i això, tinc la sensació que ja es dona per fet que no té nivell. Jo no m'atreveixo a dir si és vàlid o no, justament per això, perquè no l'he vist prou. I, de fet, si hagués de dir alguna cosa, pel que jo li he vist de blaugrana, m'ha agradat. M'ha semblat prometedor. No perdem la perspectiva, ni oblidem que és un nano de 19 anys, que el curs passat encara estava en edat juvenil, va deixar el Brasil per canviar de vida completament i que això, irremeiablement, té un procés. Una altra cosa és el debat que pot suscitar això mateix, si el club en la situació que està, havia d'invertir 30 milions –els 31 en variables es pagaran si el jugador fa una gran carrera en el Barça– per un futbolista que segurament no tindria un impacte immediat. Aquí no hi entro. Ara ja és aquí i en això em vull centrar. I com deia, m'ha semblat un davanter interessant en les comptades estones que ha jugat, gairebé sempre fora de posició, a la banda, quan ell és punta: desmarcades de ruptura, força potent i molt instint golejador. Sobretot en això últim em vull aturar, perquè li ha faltat encert, però en quasi tots els partits que ha jugat ha tingut una ocasió claríssima. I, també, quan va semblar que començava a encaixar amb dos gols seguits i claus en dos triomfs contra l'Osasuna (1-0) i l'Alavés (1-3) va desaparèixer. No dic que serà un crac mundial, no en tinc ni idea, però sí que potser caldria frenar una mica la crítica amb un xaval que –repeteixo– no hem observat prou en el Barça i que no ha estat tan malament com es vol fer veure quan ha jugat. I si Hansi Flick entén que no està preparat per aportar, com sembla que li va passar a Xavi, que ho expliqui i se li busqui una cessió propícia. Tampoc passaria res. És natural que un jugador de 19 anys necessiti un rodatge, però el que no m'ho sembla tant és aquest afany de sentenciar abans d'hora, cosa, d'altra banda, que acostuma a passar en el futbol.

Carles González

L'ESPORTIU | C/ Falgàs, 13. 17005. Girona Tel: 972 186 400. | info@lesportiudecatalunya.cat Dipòsit Legal: GI-680-2014 | Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència | EDITA: **HERMES COMUNICACIONS SA.** PUBLICITAT: **EDU CIURANA.** | DIRECTOR **XEVI MASACHS I PERACAULA.** | DIRECTOR ADJUNT **JOAN MARTÍ.**